

## **Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (4)**

### **Chúng Tôi Bắt Đầu Truyền Giảng Tin Lành**

Tôi tên là Châu Huệ Hiền, trong mấy kỳ vừa rồi tôi đã kể cho quý vị nghe câu chuyện tôi nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su, và sau khi trở thành Tín Đồ Cơ Đốc rồi tôi tiếp tục kinh lịch sự hướng dẫn giúp đỡ của Đức Chúa Trời càng kỳ diệu hơn. Vào đầu năm 1989 chồng tôi và tôi rời khỏi Canada đi truyền giảng Tin Lành ở các nước Á Châu. Hôm nay tôi sẽ kể tiếp cho quý vị nghe những chuyện tôi đã kinh lịch được trong những năm hầu việc Chúa Trời truyền giảng Tin Lành.

### **Khóa Huấn Luyện Kinh Thánh Hai Năm Ở Hong Kong**

Đầu năm 1989 chúng tôi rời khỏi Canada, chúng tôi theo học khóa huấn luyện Kinh Thánh ở Hong Kong trong hai năm trời, đồng thời chúng tôi cũng thực tập phụng sự tại một Hội Thánh. Chúng tôi và các bạn học cùng lớp cùng nhau phụ trách giảng dạy các lớp học tập Kinh Thánh, và vào buổi lễ thờ phượng Chúa Nhật chúng tôi cũng phụ trách giảng luận và làm các công việc khác nữa. Một lần nữa tôi lại ở trong ban phiên dịch chăm lo việc phiên dịch lời giảng luận, ngoài ra tôi còn tự nguyện tham gia vào việc chăm sóc các đứa bé.

Nhiều người dắt theo đứa bé đến nhà thờ. Tại vì sợ mấy đứa bé khuấy rầy buổi thờ phượng, chúng tôi tổ chức các lớp học Kinh Thánh cho các đứa bé từ ba bốn tuổi trở lên, còn các đứa bé từ ba tuổi trở xuống thì được đặt trong phòng giữ trẻ của Hội Thánh. Như vậy thì ba má của đứa bé có thể yên tâm thờ phượng Chúa Trời lắng nghe mục sư giảng luận, và đồng thời mấy đứa bé cũng có thể học tập lời dạy của Chúa Trời ngay từ lúc còn bé.

Thông thường công việc giảng dạy lớp Kinh Thánh và trông nom mấy đứa bé là do các chị em Tín Đồ phụ trách. Đáng lẽ tôi không cần phải giảng dạy hay trông nom đứa bé nữa tại vì tôi đã lãnh công việc phiên dịch giảng luận rồi, nhưng tôi tự nguyện xin dự phần trong công việc này. Tôi hoàn toàn không hiểu biết công việc trông nom hay giảng dạy cho đứa bé. Hồi nhỏ tôi là con út trong gia đình, tôi không có em, cho nên tôi chưa hề trông nom đứa bé bao giờ. Rồi sau khi chồng tôi và tôi kết hôn, chúng tôi không có con cái, bởi vậy từ nhỏ đến giờ tôi chưa hề trông nom đứa bé. Nhưng tôi nghĩ rằng nếu tôi muốn phụng sự Chúa Trời một cách hữu hiệu, thì chẳng những tôi cần phải giảng giải lời dạy của Chúa Trời một cách rõ ràng chính xác, đồng thời tôi cũng phải làm nhiều công việc khác chẳng hạn như an ủi giúp đỡ các anh chị em Tín Đồ và các bạn chưa tin vào Chúa, và kể cả việc trông nom những đứa bé trong buổi thờ phượng nữa. Tôi không thể tránh khỏi trách nhiệm của tôi. Bởi vậy cho dù tôi không có kinh nghiệm

## **Chúng Tôi Bắt Đầu Truyền Giảng Tin Lành**

trong việc trông nom giảng dạy đứa bé, tôi tự nguyện gia nhập làm công việc này, tôi quyết tâm ráng học hỏi trau dồi.

Tôi cùng vài chị em thay phiên nhau giảng dạy và trông nom đứa bé vào buổi thờ phượng Chúa Nhật. Cho dù tôi quyết tâm rèn luyện học hỏi công việc này, nhưng lòng tôi rất lo sợ. Rồi một Chúa Nhật tôi phải trông nom những đứa bé rất nhỏ, mà hôm đó có hai vợ chồng đến Hội Thánh, họ đem theo một đứa bé mới sinh ra mấy tháng. Đứa bé này không chịu để ai ẵm cà, nó chỉ muốn mẹ nó thôi. Mẹ của đứa bé này vì thương con lành chịu đi qua phòng giữ trẻ kế bên để trông nom con mình mà không nghe mục sư giảng luận nữa. Tôi liền khuyên chị này hãy ở lại lắng nghe giảng luận và giao đứa bé cho tôi để tôi trông nom thử coi, nếu đứa bé khóc lóc không chịu thì lúc đó chị mới đến lấy lại đứa bé của mình. Chị này cũng bằng lòng, và tôi vội vàng đẩy chiếc xe trẻ con qua phòng khác. Rồi buổi lễ thờ phượng bắt đầu. Đứa bé này cứ nhìn vào mặt tôi, nhưng nó không có khóc. Rồi sau một hồi, chắc nó thấy chán quá, nó bắt đầu khóc lên. Tôi vội vàng đóng lại cánh cửa phòng để cho tiếng khóc không vang ra ngoài, rồi tôi đẩy chiếc xe đi tới đi lui, miệng tôi thì ca những bài ca trẻ con, nhưng trong lòng tôi thì sợ quá, tôi sợ rằng nó khóc ầm lên mà khuấy rầy cả buổi thờ phượng, và mẹ nó sẽ bỏ chạy qua bên này liền. Tôi liền kêu cầu Đức Cha, tôi cầu xin Cha giúp tôi làm tròn việc này để cho đứa bé này im lặng đi. Kỳ diệu thay! Đứa bé không khóc cũng không la, nó từ từ im lại. Rồi sau một hai phút, nó im lặng hết. Tôi nhìn vào mặt nó, thì nó đã ngủ rồi! Cảm tạ Chúa Cha trên trời, đứa bé ngủ ngon quá, nó ngủ hơn một tiếng đồng hồ. Sau khi buổi thờ phượng kết thúc, khi mẹ nó đến thì nó vẫn còn đang ngủ chưa dậy. Mẹ nó mừng quá không ngừng cảm tạ tôi và khen tôi giữ đứa bé khéo léo ghê! Tôi nói với chị này rằng: "Chị hãy cảm tạ Chúa Trời! Em không biết gì hết, cái này là hoàn toàn do việc làm của Chúa!"

Sau sự kiện này tôi không còn lo sợ công việc trông nom đứa bé nữa, tại vì tôi biết Đức Chúa Trời luôn luôn ở bên cạnh giúp đỡ tôi. Bất luận tôi giảng dạy Kinh Thánh hay rửa chén nấu cơm cho Hội Thánh hay trông nom đứa bé, bất cứ tôi làm việc gì Chúa Cha đều trợ giúp tôi, Ngài ban cho tôi trí tuệ và lực lượng, chẳng có việc gì là quá nhỏ mọn mà Ngài không muốn đếm xỉa tới. Tôi biết rằng bất cứ tôi làm công việc gì, miễn là tôi hết lòng hết sức mà làm, thì hẳn sẽ làm đẹp lòng Chúa Cha rất nhiều, và Ngài sẽ ở bên cạnh tôi trợ giúp tôi vậy!

### **Đức Chúa Cha Che Chở An Ủi Tôi Khi Tôi Bị Vu Cáo**

Chồng tôi và tôi theo học khóa huấn luyện Kinh Thánh ở Hong Kong được hai năm, sau khi học xong rồi, chúng tôi bắt đầu phụng sự Chúa Trời tại những Hội Thánh ở các nước Á Châu. Trong một Hội Thánh, có một lần một người đàn bà vu cáo tôi la hét bà, nhưng thực ra chính là

#### **Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (4)**

bà la hét chửi mắng tôi. Sự kiện này là như vậy: Bà này là ở trong lớp học tập Kinh Thánh do tôi hướng dẫn, nhiều lúc bà này tâm sự với tôi những khó khăn của bà. Rồi một lần bà và chồng bà phải đi công chuyện một hai tuần mới về. Trước khi đi công chuyện, bà này nói với tôi rằng bà sợ kỳ này bà và chồng bà lại cãi lộn trong chuyến đi công chuyện, tại vì mỗi lần họ đi công chuyện đều cãi lộn, có khi còn đánh lộn nữa. Tôi hỏi bà vì lý do gì mà họ cứ cãi lộn đánh lộn hoài, bà thú thực rằng tại vì bà cố ý chọc tức chồng bà. Bà này là một người rất nóng tính. Tôi bèn khuyên bà này hãy cầu xin Chúa Trời giúp đỡ để cầm giữ tính nóng nảy của mình và gìn giữ bình tĩnh trong lòng, tôi hẹn là tôi sẽ cầu nguyện cho bà.

Hôm Chúa Nhật đó khi tôi thấy bà và chồng bà đã trở về rồi, tôi bèn đi hỏi thăm bà về chuyến đi của họ, tôi hỏi bà rằng: "Kỳ này bà có cãi lộn với ông chồng của bà không?" Bà trả lời rằng: "Ừ!" Tôi hỏi thêm một câu rằng: "Bà lại cãi lộn với chồng ư?" Thì ngay lập tức bà này la hét lên, bà la lớn tiếng lắm, khiến mọi người ở xung quanh đều ngoảnh lại coi coi xảy ra chuyện gì. Lúc đó một người chị em Tín Đồ khác đang đứng kế bên tôi. Tôi không biết làm gì mới phải, tôi chỉ có đứng im lặng thôi. Bà này la hét một trận cho đã rồi, thì bà bước đi chỗ khác.

Tôi bị bà này la hét chửi mắng trước mặt bao nhiêu người, tôi rất đau buồn muốn khóc lên, nhưng tôi cầu xin Chúa Cha trợ giúp tôi ráng giữ bình yên trong lòng và đừng có tức giận bà này. Nhưng không ngờ sau đó bà này còn bóp méo sự thật nói với người khác rằng tôi đã chửi mắng bà. Nhưng có một chị em Tín Đồ khác đứng kế bên tôi khi bà này la hét tôi, tôi bèn xin chị này đứng ra làm chứng cho tôi. Bởi vậy rốt cuộc chuyện vu cáo này cũng không làm thiệt hại gì đến tôi cả. Nhưng tôi rất đau lòng, trong quá khứ tôi đã quan tâm an ủi bà rất nhiều, tôi thường cầu nguyện cho bà, mà tự nhiên hôm đó bà la hét tôi một trận rồi sau đó còn vu cáo tôi nữa.

Tôi ngồi trong phòng tôi khóc ơ mà khóc. Bất thành linh có một giọng nói rất mềm mại êm dịu ở bên tai tôi nói rằng: "Sẽ có ngàn người sa ngã bên người, và muôn người sa ngã bên hữu người. Song tai họa sẽ chẳng đến gần người." Tôi cứ khóc mãi không có để ý tới, mà giọng nói này cứ lập đi lập lại câu này. Sau một hồi tôi thấy kỳ quá, tôi ngẫm nghĩ rằng có phải Chúa Cha đang khải thị một điều gì cho tôi chăng? Tôi biết câu đó là một câu thơ trong Thi Thiên của Cựu Ước, nhưng tôi không nhớ rõ là chương mấy, tôi bèn mở Kinh Thánh ra tìm kiếm. Rồi tôi thấy đó là trong Thi Thiên 91. Khi tôi đọc đến ba câu cuối cùng của bài thơ thì tôi khóc lên! Kỳ này tôi khóc không phải vì đau lòng, mà là tình thương yêu nhân từ của Chúa Cha khiến tôi xúc động quá, một lần nữa Ngài đã đích thân an ủi tôi trong cơn đau buồn của tôi.

## **Chúng Tôi Bắt Đầu Truyền Giảng Tin Lành**

Bài thơ này nói rằng người nào hằng ở trong Đức Chúa Trời thì sẽ được Ngài che chở bảo hộ, người sẽ không sợ tai nạn đả kích nào cả. Và câu thơ lập đi lập lại bên tai tôi vừa rồi chính là câu số 7: "Sẽ có ngàn người sa ngã bên người, và muôn người sa ngã bên hữu người. Song tai họa sẽ chẳng đến gần người." Tôi biết đó là Chúa Cha dạy bảo tôi hãy ở trong Ngài đi, miễn là tôi ở trong Ngài thì bất cứ tai nạn gì đả kích nào cũng không cách nào đụng chạm đến tôi được. Cho dù một ngàn người gặp tai nạn té xuống bên cạnh tôi, hay mười ngàn người bị tai nạn sa ngã bên hữu tôi, nhưng tai họa ấy không cách nào đến gần tôi được.

Quả thực chuyện vu cáo của bà ấy chẳng làm hại gì đến tôi cả, Chúa Cha đã sắp đặt sẵn một người chị em Tín Đồ đứng kế bên tôi khi bà ấy la hét tôi, sau đó khi bà ấy bóp méo sự thật vu cáo tôi thì chị ấy đứng ra làm chứng cho tôi. Chúa Cha đã che chở bảo hộ tôi bằng đại quyền năng của Ngài, đúng như lời thơ trong Thi Thiên 91 này nói rằng: "Sẽ có ngàn người sa ngã bên người, và muôn người sa ngã bên hữu người. Song tai họa sẽ chẳng đến gần người." Khen ngợi Chúa Trời! Tạ ơn Chúa Trời! Vinh diệu thay! Nhưng ba câu thơ cuối cùng mới thực sự động lòng tôi. Cho dù chuyện vu cáo này chẳng làm thiệt hại gì cho tôi, nhưng tôi rất đau buồn. Đức Cha thấu hiểu tâm tình của tôi, cho nên Ngài đã dùng bài thơ này để an ủi tôi, nhất là ba câu cuối cùng. Sau đây là ba câu cuối cùng trong Thi thiên 91:

**Thi thiên 91:14 – 16.** Bởi vì người triu mến ta, nên ta sẽ giải cứu người; Ta sẽ đặt người lên nơi cao, vì người biết Danh ta. Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người; Trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người, ta sẽ giải cứu người và tôn vinh người. Ta sẽ cho người thỏa lòng sống lâu, và chỉ ra cho người thấy sự cứu rỗi của ta.

Khi tôi đọc ba câu này thì hình như Chúa Cha đang nói với tôi rằng: "Ta biết con kính mến ta, cho nên ta giải cứu con. Khi con kêu cầu ta, thì ta sẽ đáp lời con. Khi con gặp gian truân, ta sẽ ở cùng với con, ta sẽ giải cứu con và tôn vinh con." Cha ơi, Cha ơi, Cha thực sự thấu hiểu tấm lòng của con.

Các bạn coi Chúa Cha chẳng những giải cứu tôi khỏi tai họa, mà Ngài còn trông nom cả nỗi niềm của tôi, Ngài đích thân an ủi tôi khi tôi đau buồn. Chúa Cha là Đấng cai quản cả vũ trụ trời đất, mà Ngài lại quan tâm đến một người nhỏ mọn thấp hèn như tôi đến dường này! Chính ba má của tôi cũng không yêu thương tôi như vậy! Chúa Cha biết rằng tôi kính mến Ngài, cho nên Ngài giải cứu an ủi tôi. Điều quan trọng nhất là Chúa Cha biết rằng tôi kính mến Ngài, tôi bằng lòng chịu chưởi mắng vu cáo cũng là vì thương Ngài, Ngài biết rõ điều đó. Cha ơi, Cha ơi, miễn là Cha biết rằng con yêu thương Cha là đủ rồi, còn khen ngợi hay chưởi mắng của người ta cũng chẳng có chi nữa!

## **Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (4)**

Chẳng những thế một vài ngày sau lại đến buổi thờ phượng Chúa Nhật, khi đội hợp ca của Hội Thánh ca bản tụng ca, các bạn biết đó là bài ca gì không? Bài ca chính là nguyên bài thơ Thi Thiên 91. Khi tôi nghe bản tụng ca này, một lần nữa nước mắt tôi chảy ra và tôi cảm tạ khen ngợi Chúa Cha! Xin các bạn để ý, những bài tụng ca trong buổi thờ phượng Chúa Nhật thường thường được sắp xếp vài tuần lễ về trước hầu cho đội hợp ca có đủ thì giờ luyện tập. Chúa Trời đã biết trước mọi việc, Ngài đã hướng dẫn đội hợp ca chọn lựa bài ca này, và trình bày bài ca này vào buổi thờ phượng Chúa Nhật ngay sau khi chuyện vụ cáo xảy ra. Các bạn ngẫm nghĩ coi điều này đâu phải là chuyện ngẫu nhiên, đó là hoàn toàn do Chúa Trời sắp đặt sẵn! Tình thương yêu và quyền năng của Chúa Cha thật lớn thay!

Không chừng có người sẽ thắc mắc rằng: "Nếu Chúa Trời đã biết trước mọi việc sẽ xảy ra như vậy, thì tại sao Ngài lại để cho chuyện vụ cáo xảy ra, tại sao Ngài không ngăn chặn đường để cho chuyện vụ cáo này xảy ra đi?" Hỡi các bạn ơi, Chúa Trời cho phép chuyện vụ cáo này xảy ra, nhưng Ngài không cho phép người ta làm hại đến tôi. Cho dù tôi bị vụ cáo đả kích, nhưng tôi không có bị thiệt hại gì cả. Sau sự kiện này thì đức tin của tôi trở nên càng vững mạnh hơn, và tôi kính mến Chúa Cha càng sâu hơn. Rốt cuộc tôi được lợi ích chứ không bị thiệt hại! Các bạn thấy trí tuệ của Chúa Trời sâu xa uyên thâm biết bao! Điều này thì đúng như lời Kinh Thánh trong **Rô-ma 8:28** đã dạy:

**Rô-ma 8:28.** Và, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời khiến mọi sự phối hợp lại để đem lợi ích cho kẻ yêu mến Chúa, ấy là kẻ được kêu gọi theo mục đích của Ngài.

Sau đó tôi cầu xin Chúa Cha giúp đỡ tôi không thù oán bà này và còn yêu thương bà nữa. Ngài đã nhận lời cầu nguyện của tôi và giúp đỡ tôi. Cảm ơn Chúa Trời, khen ngợi Chúa Trời!

Các bạn có muốn kinh lịch lòng nhân từ thương xót và sự chân thật của Chúa Trời không? Chúa Cha thì rất chân thật, và Ngài thấu hiểu mọi sự, Ngài rất gần gũi với những kẻ kính mến vâng lời Ngài. Các bạn cũng có thể kinh lịch được những chuyện tương tự như vậy nếu bạn kính mến vâng lời của Chúa Trời!